Dosarul nr. 2 - 2475/2023; Nr. PIGD 2-23116809-51-2-10082023-1

Dispozitivul emis la 11 decembrie 2023
Cererea de apel a fost depusă la data de 19 decembrie 2023
Hotărârea a fost motivată integral la data de 10 ianuarie 2024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii
Judecătoria Ungheni, în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Potînga
Grefier Revinghin-Trușin Elena
Cu participarea
Reprezentantului reclamantei Dorin Podlisnic
Reprezentantului pârâtului Hriplivaia Valentina
În lipsa
Reprezentatului DASPF Nisporeni, a solicitat examinarea cauzei în lipsă
Reprezentatului DPDC sect. Râșcani, a solicitat examinarea cauzei în lipsă
Examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă
De către
Reclamantul Caragia Tatiana, născut/ă la data de *****, IDNP *****, domiciliat/ă pe adresa mun. *****
Împotriva
Pârâtului Caragia Ion, născut/ă la data de *****, IDNP *****, domiciliat/ă în raionul *****
Privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, încuviințarea perfectării actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor, domicilierea copilului minor peste hotarele R.M, fără acordul tatălui

A c o n s t a t a t:

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI CIVILE:

La data de 10.08.2023, avocatul Podlisnic Dorin în interesele Tatianei Caragia a depus cererea de chemare în judecată nominalizată, solicitând încasarea din contul lui Caragia Ion a pensiei alimentare în mărime de 3000,00 lei, lunar pentru copilul minor Caragia Daniel, născut la *****, începând cu data adresării în instanța de judecată 19.04.2023, până la atingerea majoratului de către copilul minor.

În esență reprezentantul reclamantului a motivat cererea de chemare în judecată prin următoarele.

În fapt, prin hotărîrea din 30.05.2018, a Judecătoriei Ungheni, s-a desfăcut căsătoria în Caragia Tatiana și Caragia Ion.

Prin hotărîrea din 28 iulie 2022, a Judecătoriei Ungheni, s-a stabilit domiciliul copilului minor Caragia Daniel, născut la *****, cu mama - Caragia Tatiana.

Menționează că pîrîtul Caragia Ion nu își onorează obligațiile părintești, în partea ce ține de întreținerea copilului minor, asigurarea acestuia cu cele necesare, fapt care a adus la înaintarea prezentei cereri în instanța de judecată.

Consideră că, odată cu separarea părinților, copilul nu trebuie să sufere prin schimbarea activităților, alimentației, îmbrăcămintei, etc., care sunt strâns legate de contribuția materială a părinților.

Astfel, susține că pârâtul nu contribuie la întreținerea copilului minor și nu își onorează obligațiile sale părintești, toate cheltuielile le suportă reclamanta unipersonal, fără implicarea pârâtului. Îi vine greu de una singură să întrețină copilul, în special în situația în care prețurile sunt în creștere.

La data de 12.09.2023 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni din partea reprezentantului reclamantei a parvenit o cererea de completare a cererii de chemare în judecată în care se mai indică următoarele f.d.15.

Reclamanta asigură copilului o dezvoltare corespunzătoare, însă este problematic să oficializeze unele acte legate de ședederea copilului minor peste hotarele RM, fiindcă pârâtul îi cauzează dificultăți la perfectarea actelor de identitate, fapt care în afară de aceea că de una singură întreține copilul, tatăl biologic nu contribuie nici măcar cu permisiunile necesare.

La fel menționează că există impedimente cu stabilirea la trai permanent peste hotarele RM.

Discutând cu Caragia Ion, care cu toate că cunoaște unde locuiește reclamanta cu copilul, cunoaște toate datele privind adresa lor, nu a venit niciodată să-și viziteze copilul. Solicitând de la ultimul declarație privind dreptul de a perfecta acte și a se stabili cu traiul, ultimul i-a zis că gratis nu îi face nimic și că trebuie să se răsplătească, ceea ce este inadmisibil.

Consideră că din partea lui Caragia Ion, este un comportament josnic față de reclamantă și față de propriul copil. Comunică instanței, că nu dorește să abandoneze copilul pe teritoriul RM, dar dorește să aibă grija personală de copil și să aibă o relație de prietenie cu propriul copil. Indiferent de solicitările lui Caragia Ion, de a se răsplăti pentru așa-zisa declarație, apelează în instanța de judecată pentru a-i dobândi drepturile legate de copilul său. Menționează că reclamanta este stabilită peste hotarele RM cu traiul de aproximativ 8 ani de zile, din care considerent dorește ca copilul să îi fie alături.

Solicită încasarea din contul lui Caragia Ion a pensiei alimentare în mărime de 3000,00 lei, lunar pentru copilul minor Caragia Daniel, născut la *****, începând cu data adresării în instanța de judecată 19.04.2023, până la atingerea majoratului de către copilul minor; a încuviința/permite perfectarea actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor Caragia Daniel născut la *****, fără acordul tatălui - Caragia Ion; A încuviința/permite domicilierea copilului minor Caragia Daniel născut la *****, cu mama sa - Caragia Tatiana, peste hotarele RM, fără acordul tatălui Caragia Ion, la trai temporar/permanent; A încasa din contul lui Caragia Ion, în beneficiul lui Caragia Tatiana, cheltuielile legate de judecarea cauzei.

La data de 22.11.2023 prin SEDP a Judecătoriei Ungheni a parvenit referința din partea reprezentantului pârâtului prin care consideră cererea de chemare în judecată , completată ulterior neîntemeiată, neprobată, declarativă și care urmează a fi respinsă din următoarele considerente f.d.92:

Indică că părțile în litigiu s-au aflat în relații de căsătorie până în anul 2018.

Din căsătorie s-a născut copilul Caragia Daniel, a.n. ***** , care locuiește cu mama Caragia Tatiana.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 02 iulie 2018 căsătoria lor a fost desfăcută

Prin hotarârea din 28 iulie 2022, a Judecătoriei Ungheni, s-a stabilit domiciliul copilului minor Caragia Daniel, născut la *****, cu mama - Caragia Tatiana.

Într-adevăr, reclamanta Caragia Tatiana, aproximativ de 8 ani s-a aflat peste hotarele țării, însă fiul minor Caragia Daniel a rămas cu buneii de pe linia maternă, reclamanta nefiind alături cu fiul minor.

Și pârâtul Caragia Ion o perioadă îndelungată se află peste hotare, însă toată perioada a avut grijă de fiul său. Începând cu anul 2016, nefiind angajat în câmpul muncii, pârâtul acorda fiului câte 800 lei lunar, din anul 2017, benevol, lunar, expedia în adresa reclamantei pentru întreținerea fiului câte 100 euro, apoi doi ani a transferat și câte 120 euro. În prezent, înțelegând că copilul crește și are nevoie de resurse financiare suplimentare pentru a se dezvolta, aportul din partea lui Caragia Ion la întreținerea copilului a crescut, pârâtul transmite câte 150 euro lunar.Aceasta confirmă și reclamanta în mesajele sale prin care avertizează pârâtul „că va plăti nu 150 euro, dar 800 euro."

Mai indică că faptul, precum că pârâtul a contribuit și contribuie la întreținerea fiului minor se confirmă și prin aceea că, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, nu s-a adresat cu cerere privind încasarea pensiei alimentare, nici la depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor Caragia Daniel, nu a solicitat încasarea pensiei de întreținere.

Remarcă că nu corespund adevărului cele invocate de reclamant precum că de una singură participă la întreținerea copilului, iar pârâtul nu contribuie cu nimic la întreținerea fiului.

Menționează că într-adevăr, o perioadă de trei luni, pârâtul a fost în căutare a unui loc de muncă. Imediat ce a fost angajat în câmpul muncii, a transferat reclamantei toată suma restantă pentru întreținerea fiului.Mai mult ca atât, în toată aceasta perioadă a transmis colete cu haine și alte lucruri.

Cât privește cerința reclamantei cu privire la încuviințarea/permiterea perfectării actelor de identitate a buletinului si pașaportului românesc și a altor state a copilului minor Caragia Daniel născut la *****, fara acordul tatalui - Caragia Ion, cât și domicilierea copilului minor Caragia Daniel născut la *****, cu mama sa - Caragia Tatiana, peste hotarele RM, fără acordul tatălui Caragia Ion, la trai temporar/permanent, consideră că sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele motive:

De mai mult timp, raporturile de conviețuire dintre pârâtul Caragia Ion și reclamanta Caragia Tatiana au fost întrerupte, dânșii locuind separat.

Or, chiar și în cazul determinării locului de trai al copilului la domiciliul mamei, tatăl copilului nu este lipsit de dreptul său de părinte, inclusiv de posibilitatea de a se vedea și comunica cu acesta, de a participa la educația și dezvoltarea copilului.

Susține că reclamanta, Caragia Tatiana, sub diferite pretexte interzice pârâtului să păstreze legăturile personale cu fiul minor și să contribuie la creșterea și educarea acestuia.

Pe motiv că, între Caragia Ion și copilul minor nu este o stabilitate în comunicare și întrevedere din cauza reclamantei, iar ajutorul material pe care îl acordă fiului (transferuri bănești, colete, cadouri,) nu este suficient pentru educația fiului, luând în considerație vârsta și atașamentul copilului, este necesară o comunicare mai strânsă și mai de durată. Atașamentul lui Caragia Ion față de copil, necesită comunicări mai apropiate și îndelungate cu un părinte de același gen, care îl va susține în maturitate ca bărbați, îi va acorda echilibru psihic și sufletesc.

Menționează că reclamanta ignoră totalmente rugămintea pârâtului de a-i permite fiului comunicările video online.

Mai indică că potrivit art. 58 alin. (1) Codul familiei și luând în considerație sentimentul de afecțiune pe care îl are față de copil, de un contact mai strâns cu fiul, cunoscând că reclamanta locuiește în mun.Chișinău, sectorul Râșcani, și care chiar i-a transmis un mesaj precum că a înregistrat o cerere cu privire la solicitarea înmatriculării fiului Caragia Daniel la Liceul Teoretic „ Mihai Sadoveanu", s-a adresat la Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor s.Râșcani, mun.Chișinău cu o cerere prin care a propus și a solicitat de a aproba un program de comunicare și întrevedere a copilului minor Caragia Daniel, născut la ***** cu tata Caragia Ion.

La cererile din luna aprilie 2023, și repetat din luna iunie 2023, pârâtul a primit de la Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Râșcani o „INFORMARE" prin care i s-a comunicat că Autoritatea tutelară este în imposibilitate de a întocmi un program de întrevedere pentru copilul Caragia Daniel, pe motiv că ambii părinți se află peste hotare, cu propunerea de a se adresa cu cerere privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite.

Cît privește cerința reclamantei cu privire la domicilierea copilului minor Caragia Daniel născut la *****, cu mama sa - Caragia Tatiana, peste hotarele RM, fără acordul tatălui Caragia Ion, la trai temporar/permanent consideră că acestă cerință este neîntemeiată, *Or, prin hotarirea din 28 iulie 2022, a Judecătoriei Ungheni, s-a stabilit domiciliul copilului minor Caragia Daniel, născut la *****, cu mama - Caragia Tatiana.*

Menționează că în hotărîrea sus-indicată nu este specificat că domiciliul copilului se stabiliște cu mama doar pe tertoriul republicii Moldova, astfel se prezumă că domiciliul copilului este domiciliul mamei - unde locuiește mama acolo și copilul.

Astfel, reclamanta nu a prezentat acte, care să confirme că este strict necesar și acordul tatălui pentru ca copilul minor Caragia Daniel să locuiească cu mama Caragia Tatiana peste hotarile țării, pentru instruire sau studii de calitate, neindicând condițiile de ședere în alte țări pentru copilul minor, precum și nu a indicat care norme legale ar fi încălcate de către pârât în acest aspect.

Din conținutul acțiunii civile, se atestă că solicitarea reclamantei este cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate: *pașaport, buletin de identitate, permis de ședere, atât în România cât și în alte țări pentru copilul minor,* pretenție ce nu este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă cu privire la examinarea cauzelor cu element de extranietate.

În speță, o hotărâre judecătorească emisă de către instanțele naționale ale Republicii Moldova, cu privire la încuviințarea unor drepturi a cetățenilor Republicii Moldova, nu pot fi obligatorii pentru autoritățile unui Stat străin, or Statul România, precum și alte state, au propria s-a procedură de aplicare a legii civile, minorul în privința căruia se solicită emiterea unei hotărâri de încuviințare a dreptului perfectării actelor de identitate, este cetățean al Statului Român, prin urmare decizia acordării unui asemenea drept îi revine exclusiv Statului Român.

Necâtând la prevederile legale menționate, pârâtul Caragia Ion nici odată nu a refuzat să dea acordul pentru perfectarea actelor de identitate, aceasta se confirmă prin procură specială și încheierea de autentificare din 28.05.2021 și repetat la 22.10.2021 eliberate de Consulatul General al României la Milano la rugămintea reclamantei, prin care pârâtul și-a dat acordul.

Menționează că, cele invocate de reclamantă, precum că pârâtul este de acord să dea permisiune pentru perfectarea actelor doar ca reclamanta să-l răsplătească, sunt declarative și care nu corespund adevărului.

Pârâtul doar vrea ca reclamanta să respecte legea care spune că părinții au drepturi și obligații egale față de copiii săi.

O perioadă îndelungată pârâtul nu a avut posibilitate să comunice cu fiul său Caragia Daniel din cauza reclamantei care invoca deferite motive.

Și numai după ce reclamanta a depus acțiune în instanța de judecată, fiul l-a contactat pe pârât, și a comunicat cu el, astfel reclamanta dorește să demonstreze că nu pune piedici la comunicarea cu copilul. Cu toate că comunicările au loc doar audio, iar pârâtul nu poate obține comunicare video.

De asemenea menționează că pârâtul i-a solicitat reclamantei să-i comunice din timp perioada vacanțelor ca să poată să -și viziteze copilul în perioada vacanței, să-l ea cu dînsul la mare, reclamanta i-a expediat acest program a vacanțelor și imediat l-a șters. La solicitările repetate a pârâtului reclamanta așa și nu i-a comunicat când fiul va fi în vacanță, totodată invocă că pârâtul nu vine și nu își vizitează copilul.

Susține că pârâtul niciodată nu a refuzat și nu refuză să-i dea acordul la perfectarea actelor, în schimb și el dorește să stabilească împreună cu reclamanta un grafic de comunicare și întrevedere cu fiul, se folosească de drepturile prevăzute de lege de a comunica și a-l vizita pe fiul, ceea ce nu poate obține din partea reclamantei.

Consideră că mama copilului Caragia Tatiana, prin înaintarea acțiunii în instanța de judecată, dorește cu desăvârșire să rupă relațiile dintre el și fiul minor Daniel. Iar Scopul mamei poate fi ușor atins, de vreme ce copilul are doar vîrsta de 8 ani și poate ușor să fie determinat să-și schimbe atitudinea față de pârât, să-și diminueze atașamentul său sau chiar să-l uite.

În ședința de judecată din 27.10.2023 prin încheierea protocolară a fost atras în proces în calitate de autoritate publică DASPF Nisporeni și DPDC Rîșcani pentru a depune concluzii.

Argumentele participanților la proces.

Reprezentantul reclamantei, avocatul Dorin Podlisnic în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și a menționat că pârâtul efectuează achitări în mărime de 150 euro însă nu regulat, motiv din care reclamanta solicită încasarea pensiei alimentare în mărime de 3000, 00 lei lunar ceea ce este echivalent a 150 euro, cu scopul de a avea o hotărâre judecătorească care să reglementeze exact suma lunară fixă care este obligat pârâtul să o achite și în cazul în care nu va achita să fie transmis titlul executoriu spre executare ca să fie încasată în mod forțat.

Referitor la argumentul din referință precum că pârâtul nu a creat niciodată impedimente reclamantei pentru perfectarea actelor copilului, prezentând în acest sens o procură din 22.10.2021 care este acoperită de mâna pârâtului a menționat că această procură i-a fost arătată doar reclamantei însă pârâtul nu i-a transmis-o. Mai apoi reclamanta a programat copilul pentru a

primi viza și la 18.07.2022 a primit-o la cererea mamei. După ce a primit viza copilul a fost școlarizat peste hotarele țării a fost încadrat în activități extrașcolare.

Referitor la argumentul pârâtului că copilul s-a aflat cu buneii de pe linia maternă în RM a indicat că copilul a stat aproximativ 6 ani cu buneii iar din luna iulie 2022 se află cu mama sa în Marea Britanie. Pârâtul la fel este peste hotare de mulți ani.

A mai menționat că copilul la moment nu deține acte românești sau a altui stat motiv din care a solicitat a încuviința/permite perfectarea actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor Caragia Daniel născut la *****, fără acordul tatălui - Caragia Ion, deoarece pârâtul nu a fost de acord la perfectarea actelor românești iar în Marea Britanie copilul la fel are nevoie de perfectarea actelor cum ar fi permis de ședere etc. Viza copilului a expirat însă a fost prelungită până la soluționarea problemei în instanța de judecată ca să poată prezenta ulterior o hotărâre.Referitor la cheltuielile de judecată solicită încasarea taxei de stat la depunerea acțiunii în mărime de 200,00 lei.

În ședința de judecată, ***reprezentantul pârâtului, avocatul Hriplivaia Valentina,*** a menționat că din anul 2016 pârâtul benevol achită pensie alimentară. La început achita 80 euro iar mai apoi, 100 euro și 150 euro. A mai menționat că pârâtul este de acord să achite pensie alimentară în mărime de 3000, 00 lei.

Referitor la pretențiile ce ține de a încuviința/permite perfectarea actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor Caragia Daniel născut la *****,precum și încuviințarea/permiterea domicilierii copilului peste hotarele R.M fără acordul tatălui - Caragia Ion a solicitat respingerea acestora și a menționat că pârâtul niciodată nu a fost împotriva perfectării actelor copilului. Procura pârâtului a fost transmisă în original reclamantei și nu cunoaște de ce ea nu a perfectat viza în baza acesteia. A mai menționat că pârâtul muncește peste hotarele țării la moment în Italia pe o perioadă de 6 luni, însă un loc stabil de muncă nu are.

Pârâtul este de acord să deie acordul pentru perfectarea actelor copilului minor, domicilierea acestuia peste hotare , însă în schimb să fie stabilit un grafic de comunicări cu copilul din motiv că reclamanta în cazul admiterii acțiunii va rupe toate relațiile dintre copil și pârât.

Reprezentantul DGASPF Nisporeni în ședința de judecată nu s-a prezentat însă la data de 07.12.2023 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni a parvenit o cerere prin care solicită examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Direcției.

Reprezentantul DPDC sect. Rîșcani în ședința de judecată nu s-a prezentat însă la data de 06.11.2023 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni a parvenit o cerere prin care solicită examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Direcției.

Aprecierea instanţei

Ascultând părțile, studiind materialele cauzei, instanța a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă integral din următoarele considerente.

În şedinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine că la 16.09.2012, a fost încheiată căsătoria între Caragia Tatiana și Caragia Ion, cu nr.4 la Primăria s. Soltănești, r-ul Nisporeni, iar din căsătorie s-a născut copilul Caragia Daniel, a.n. *****.

Astfel, Caragia Tatiana și Caragia Ion sunt părinții copilului minor Caragia Daniel, a.n. *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere (f.d.7).

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni nr.2-616/2017 din 30 mai 2018 a fost desfăcută căsătoria între Caragia Tatiana și Caragia Ion f.d.8

Prin hotarârea din 28 iulie 2022, a Judecătoriei Ungheni, s-a stabilit domiciliul copilului minor Caragia Daniel, născut la *****, cu mama - Caragia Tatiana f.d.9.

Cât priveşte încasarea pensiei de întreţinere instanţa de judecată menţionează următoarele.

Potrivit prevederilor art. 74 alin. (1)-(3) Codul familiei, *ambii părinţi sunt obligaţi să-şi întreţină copii minori. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare*.

În conformitate cu prevederile art. 76 Codul familiei, *în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului*

Suplimentar normelor enunțate mai sus, se remarcă că soluționând problema stabilirii cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanţa de judecată are obligaţia de a asigura copilului protecţia şi îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ţinând seama de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale reprezentanţilor săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredinţat în mod legal, şi în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Instanța de judecată reține că, în prezent copilul minor se află la întreținerea și educația mamei, care își exercită atât obligațiile patrimoniale cât și nepatrimoniale, ce țin de creșterea și îngrijirea zilnică a copilului minor, asigurându-i cu spațiu locativ și suportând un șir de cheltuieli în acest sens.

Totodată, instanța de judecată consideră că suma solicitată de către reclamantă în mărime de 3000 lei pentru copilul minor, este justificată, or, potrivit art.76 alin.(2) al Codului familiei, cuantumul sumei băneşti fixe se determină de instanța judecătorească ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Din sensul art. 76 din Codul familiei rezultă că, starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreţinerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile, etc.). Starea familială defineşte conjunctura şi relaţiile persoanei (părintelui) în interiorul comunităţii umane

în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, precum: numărul copiilor, a persoanelor aflate la întreţinere, etc. Sintagma alte circumstanţe importante, stipulată la finalul normei disputate, extinde sfera de aplicare a art. 76 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă care se pot potrivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanţei de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condiţiile reliefate supra (ex.: chestiuni de ordin medical, informaţia eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil).

În acest context, instanța ține cont de informația plasată de Biroul Național de Statistică al RM pe site-ul www.statistica.md, conform căreia minimul de existență total pe țară pe anul 2023 la data depunerii cererii constituie în medie 3162,2 lei, pentru un copil în vârstă de la 7-17 ani.

În corespundere cu art.2 al Legii nr.152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, minim de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului. Potrivit art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației; mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Coroborând cele două texte legale invocate, reiese că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea acestuia, activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

În acest context, instanța constată că copilul minor Caragia Daniel, născut la *****, este de vârstă fragedă și pe lângă cheltuielile de bază, necesită și cheltuieli legate de educație, socializare adecvate vârstei acestuia.

Instanța atestă că mărimea sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu art.76 alin. (1) Codul familiei, se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor şi păstrându-se, pe cât este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copiilor, prin urmare în cazul dat suma de 3000 lei platibilă lunar pentru copilul minor , în viziunea instanței este una rezonabilă și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor. Or, această sumă ar asigura, pe cât se poate, un trai decent al copilului și totodată nu este o sumă împovărătoare, raportată la realitățile economico-financiare și necesităților de întreținere a copilului. Aici urmează a fi menționat și faptul că avocatul pîrîtului a fost de acord cu pretenția dată. Prin urmare, în temeiul art.126 *alin.6 CPC Faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat*

Astfel, reglementările menţionate arată că, conform legislaţiei, ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copilului minor și ținând cont de necesitățile de întreținere a unui minor, pensia pentru întreținerea copilului minor, Caragia Daniel în mărime de 3000 lei lunar este una rezonabilă și va asigura pe cât este posibil un trai de viață decent al copilului.

Conform art. 99 al. (1) Codul Familiei, *Instanţa judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreţinere de la data depunerii cererii.*

Ținând cont de cele expuse, de faptul că părinții sunt obligați în egală măsură să-și întrețină copiii minori, instanţa consideră necesar de a admite cerința şi de a încasa de la pârât pensie pentru întreţinerea copilului minor Caragia Daniel în mărime de 3000,00 lei lunar începând cu data depunerii cererii.

Privitor la solicitarile reclamantei privind încuviințarea perfectării actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor, fără acordul tatălui precum și domicilierea copilului minor Caragia Daniel peste hotarele R.M, fără acordul tatălui Caragia Ion instanța reține următoarele:

La caz, se atestă că după desfacerea căsătoriei dintre Caragia Tatiana și Caragia Ion, domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama Caragia Tatiana prin hotărârea judecătorească irevocabilă f.d.9. Totodată, această hotărâre nu a fost contestată de pârât, fiind de acord cu soluția adoptată.

În ședință s-a mai stabilit că reclamanta Caragia Tatiana se află stabilită cu traiul peste hotarele țării, în Marea Britanie . Copilul Caragia Daniel domiciliază cu aceasta, fapt ce se testă prin înscrisul din 08.08.2023 potrivit căruia Tatiana Caragia și Daniel Caragia locuiesc în prezent la proprietatea situată la adresa ***** f.d.29. De asemenea copilul minor frecventează școala primară în Maria Britanie fiind antrenat la o serie de activități, și anume avînd statutul de membru al clubului ”Friday Footbal Club”, ”Wednesday Netball Club”, la clubul de arte f.d.123, 125, 129, precum și reușitele acestuia la școala primară f.d.135-143.

La fel s-a mai stabilit că la cererea din 22 martie 2023, pârâtul Caragia Ion prin intermediul avocatului său a solicitat Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani, stabilirea unui grafic de întrevederi cu copilul (f.d.100).

Astfel, este cert faptul că minorul Caragia Daniel are domiciliul stabilit în străinătate împreună cu mama sa Caragia Tatiana, fapt care nu a fost negat de nici una din părți.

Totodată, reclamanta, prin intermediul avocatului acesteia Dorin Podlisnic , a expediat în adresa pârâtului Caragia Ion, o notificare prin care i s-a solicitat de a acorda lui Caragia Tatiana permisiunea de a perfecta actele de identitate , pașaport, buletin de identitate, permis de ședere, atât în România cît și în alte țări pentru copilul minor Caragia Daniel, precum și acordarea permisiunii ca copilul minor să se afle la trai permanent în afara teritoriului R.M cu mama sa. S-a mai indicat că solicitarea dată are loc în contextul că Caragia Tatiana se află peste hotarele țării cu copilul minor și dorește să-i asigure o ședere legală, iar pentru a-i oferi o instruire, studii de calitate copilul are nevoie de acte perfectate, deoarece actele pe care le deține sînt supuse expirării, precum și de a informa în termini proximi, de maxin 7 zile din ziua recepționării f.d.20.

Notificarea a fost recepționată de pârât la 16.08.2023, însă pîrîtul Caragia Ion nu a reacționat în termenul invocat în solicitare f.d.21.

Potrivit avizului Concluzie a DASPF Nisporeni din 06.12.2023 se menționează că acționînd în interesul superior al copilului minor consideră oportună permiterea perfectării actelor de identitate , inclusiv românești fără acordul tatălui, precum și permiterea domicilierii copilului cu mama peste hotarele R.M f.d.144

Conform art. 27 din Constituţia, *dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.*

Conform art. 51 alin. (1) și (2) Codul familiei*, se consideră copil persoana care nu a atins vârsta de 18 ani (majoratul). Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.* Totodată, drepturile stipulate de art. 51 alin. (*3) din acelaşi cod,*

menționează că copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Art. 58 alin. (1) din Codul familiei, *care stipulează că părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.*

Potrivit art. 3 alin. (1) şi alin. (2) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, *în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, **interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate**. Statele părţi se angajează să asigure copilului protecţia şi îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ţinând cont de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el şi vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative şi administrative corespunzătoare*

Potrivit art. 5 al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, statele părţi *vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligaţia pe care le au părinţii sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunităţii, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităţilor acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i recunoaşte prezenta Convenţie.*

În temeiul art. 9 al Convenţiei, *statele părţi vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.*

Conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, *în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.*

În aceeași ordine de idei, instanța consideră oportun în cazul dat de a menționa și prevederile art. 18 alin.(1) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

În acest context, instanța menționează că, în *conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, în cazul în care minorul pleacă să se domicilieze în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor 8 reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizie a autorităţii tutelare*.

Instanța reține că în cadrul sedintei de judecată avocatul pârâtului a invocat dezacordul cu solicitarea reclamantei de a permite perfectarea actelor de identitate și stabilirea domiciliului copilului peste hotare, fără acordul tatălui din motiv că pârâtul nu a refuzat și nu refuză să de-a acordul la perfectarea actelor de identitate, la domicilierea peste hotarele R.M în schimb el dorește să stabilească un grafic de comunicări online, întrevederi cu copilul, ceea ce nu-l poate obține din partea reclamantei, iar prin admiterea acțiunii se vor rupe toate relațiile dintre copil și pârât. Astfel, în cadrul ședinței de judecată avocatul pârâtului a enunțat două teze care în viziunea sa ar duce la respingerea pretenției. Și anume, aceasta a invocat în latura ce ține de aspectul trecut, că clientul său Caragia Ion niciodată nu a refuzat să de-a acordul pentru perfectarea actelor și domicilierea copilului peste hotarele țării, iar în latura ce ține de viitorul imediat faptul că clientul său este disponibil pentru prezentarea sa la oficiul consular pentru perfectarea acordului solicitat însă în schimb să fie stabilit un grafic de comunicări cu copilul fiind unica posibilitate în viziunea sa de a menține relațiile cu fiul său.

Instanța de judecată coroborând aceste teze în baza probelor anexate și examinate în ședință le apreciază critic, care nu corespund stării de fapt.

În acest context, în latura ce ține de trecut pe lîngă faptul că întru soluționarea amiabilă şi de comun acord, Caragia Ion a fost notificat printr-o somație pentru a clarifica chestiunea privind acordul tatălui la perfectarea actelor de identitate a copilului minor și plecarea copilului peste hotarele țării, ultimul nu a reacționat, neglijând notificarea. Totodată în cadrul ședinței s-a mai stabilit că procura din 22.10.2021 f.d.109 la care face referire avocatului pârâtului potrivit căreia Caragia Ion și-a dat acordul ca în numele său Caragia Tatiana să îndeplinească la autoritățile române formalitățile necesare în vederea depunerii cererii de eliberare și ridicare a unui pașaport simplu electronic pentru copilul minor Caragia Daniel nici nu a fost remisă în adresa reclamantei pentru a se putea folosi de ea, fapt ce se atestă prin convorbirea avută de pe rețelele de socializare, prin care reclamanta își exprimă dezamagirea că deține procura dar nu o trimite f.d 114, precum și prin faptul că cererea de viză pentru Caragia Daniel a fost obținută la cererea mamei f.d.120. Or, în cazul dat dacă ar fi avut procura dată nici nu ar fi solicitat intervenirea instanței, iar potrivit art.118 CPC al RM prescrie, că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

În latura ce ține de disponibilitatea sa de a se prezenta în viitor la oficiul consular pentru a da acordul la perfectarea actelor și domicilierea copilului peste hotarele țării în schimb să fie stabilit un grafic de comunicări, instanța relevă că acesta condiționează cu alte circumstanțe care în viziunea instanței echivalează cu același refuz.

Astfel, aceste acțiuni de fapt se echivalează cu un refuz în eliberarea declarației solicitate de către reclamant sub egida unor motive aparent întemeiate.

De asemenea, acordul la perfectarea actelor necesare copilului minor sânt strict necesare și nu suferă amânare pentru libera circulaţie a acestuia.

Cu atît mai mult că justificarea că ar fi de acord să-și exprime consimțământul la perfectarea actelor copilului minor, nu-l împiedică la executarea benevolă a hotărârii judecătorești.

Respectiv, cert fiind stabilit faptul că reclamanta Caragia Tatiana î-și are stabilit domiciliu la moment peste hotarele țării, iar conform hotărârii judecătorești definitive și irevocabile

domiciliul copilului minor Caragia Daniel este stabilit cu mama sa Caragia Tatiana, respectiv conform cadrului legal precitat, pentru ca minorul să-și legalizeze șederea în străinătate la locul domiciliului mamei sale, este necesar acordul, exprimat prin declarație al tatălui acestuia- acord pe care pârâtul absolut neântemeiat refuză să-l exteriorizeze în condițiile prevăzute de lege.

În asemenea condiții, instanța consideră că refuzul tatălui de a permite perfectarea actelor și stabilirea domiciliului peste hotarele țării, apare ca o împotrivire nemotivată asupra posibilității copilului de a se instala într-o altă țară, alături de mama sa.

Or, copiii nu trebuie să fie considerați proprietatea părinților ci trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi. De fapt, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul articolului 8 al Convenției, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătății și dezvoltării copilului (a se vedea Elsholz vs Germania, 13 iulie 2000, parag. 50 și T.P. și K.M. vs Regatul Unit, 10 mai 2001, parag. 71).

Așadar, refuzul nemotivat de a da acordul pentru perfectarea actelor de identitate a buletinului, pașaportului romînesc și a altor state fără acordul tatălui, consolidează prioritatea dreptului copiilor la libera circulație, manifestată prin posibilitatea domicilierii lor în altă țară cu unul din părinte și primirea educației necesare, avînd în vedere că mama copilului minor este plecată peste hotarele țării unde este angajată în cîmpul muncii, are surse de venit pentru întreținerea copilului.

Având în vedere cele menționate, la caz s-a constatat cu certitudine că interesul copilului în raport cu dreptul la libera circulație, manifestată prin posibilitatea aflării copilului cu mama și primirea educației necesare, la caz prevalează în raport cu dreptul părintelui - tatălui de a oferi acordul său.

Prin urmare, în speță, părinții, fiind divorțați, trebuie să creeze copilului lor cele mai bune condiții pentru un trai decent și dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărțirea cu unul dintre părinți. Iar relațiile dintre soți nu ar trebui să afecteze nici într-un mod interesele și drepturile copilului minor, în special a obținerii unor acte, care generează și alte drepturi la educație, odihnă, sănătate ș.a. Astfel,nimeni nu poate fi împiedicat în perfectarea documentelor acesta fiind un drept personal de care nu poate fi lipsit indiferent care sunt motivele acestuia.

Din aceste considerente, instanța consideră că solicitările reclamantei sunt întemeiate și pasibile de a fi admise, cu permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotarele țării și perfectarea actelor de identitate buletinului, pașaportului romînesc și a altor state, fără acordul tatălui.

Privitor la alegația precum că reclamanta nu a prezentat acte, care să confirme că este strict necesar și acordul tatălui pentru ca copilul minor Caragia Daniel să locuiească cu mama Caragia Tatiana peste hotarele țării și că odată ce nu este specificat că domiciliul copilului se stabilește cu mama doar pe teritoriul republicii Moldova, astfel se prezumă că domiciliul copilului este domiciliul mamei - unde locuiește mama acolo instanța reține că *art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova,* expres prevede *că în cazul în care minorul* ***pleacă să se domicilieze în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează notarial.***

Nu poate fi acceptată nici alegația avocatului pârâtului precum că instanța nu este abilitată prin lege cu împuterniciri de a soluționa pretenția reclamantei cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românesti sau altor state, din motiv că nu este reglementată de

prevederile Codului de procedură civilă și ține de legislația altui stat, nefiind opozabilă autorităților Republicii Moldova.

Or, în corespundere cu art. 5 CPC*, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.*

De asemenea, în corespundere cu prevederile art. 6 alin. (4) al *Codului civil, instanţa de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiţiei în cauzele civile pe motivul că norma juridică lipseşte sau că este neclară.*

În acest sens, instanța reține că art. 6 parag. 1 din CEDO *garantează dreptul de acces la o instanță pentru soluționarea litigiilor civile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) consideră că acest drept de acces la o instanță include nu numai dreptul de a introduce o acțiune, ci și dreptul la o „soluție" juridică a litigiului. Ar fi iluzoriu pentru ordinea juridică internă a unui stat contractant să permită unei persoane să introducă o acțiune civilă în fața unei instanțe, fără a se asigura că hotărârea va fi decisă definitiv la sfârșitul procedurii (a se vedea, printre altele, Lupeni Greek Catholic Parish și alții vs (M.C.), 29 noiembrie 2016, parag. 86 sau Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 23).*

În corespundere cu art. 30, paragraful 1 din Tratatul între Republica Moldova și România cu privire la asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996, în vigoare la 22 martie 1998, *raporturile juridice dintre părinți și copii se stabilesc potrivit legii părții contractante al cărei cetățean este copilul. În cazul în care copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părți contractante, poate fi aplicată legea acestei părți, dacă este mai favorabilă interesului copilului. Conform paragrafului 2 din același articol, se constată că pentru a hotărî asupra raporturilor juridice, prevederile art. 29, paragrafele 2 și 3 se aplică în modul corespunzător. Articolul 29, paragraful 2 al Tratatului menționat mai sus, prevede că soluționarea cauzelor aparține autorităților competente ale părții contractante al cărei cetățean este copilul*.

În esență, având în vedere faptul că minorul Caragia Daniel născut la ***** este cetățean al Republicii Moldova, dar ținând cont și de interesul superior al copilului, examinarea prezentei cauze și stabilirea raporturilor între părinți și copii, este de competența instanțelor de judecată naționale.

Privitor la practica judiciară invocată de avocatul pârâtului cu referire la decizia din 14.12.2022 a Curții Supreme de Justiție Ciupis Rodica vs. Ionuț Vasiloiu cu privire la perfectarea documentelor naționale și internaționale pe numele copilului fără acordul tatălui , instanța relevă că recursul depus a fost în partea cheltuielilor de asistență juridică, fapt pentru care instanța de recurs a verificat legalitatatea hotărârii date doar în această parte, privitor la decizia CSJ Dorina Harcenco vs. Victor Harcenco cu privire la recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul de a elibera declarația notarială de perfectare a actelor de identitate românești ale copiilor minori și permiterea perfectării actelor de identitate românești ale copiilor minori fără acordul tatălui, a fost casată decizia din 21 octombrie 2021 a Curţii de Apel Chişinău, fiind remis spre rejudecare, în alt complet de judecată.

Însă sub aspectul dat instanța consideră necesar de a reitera practica judiciară uniformă a Curții Supreme de justiție care a fost conturată pe cauze similare (Decizia CSJ din 10.07.2019 Ala Pavlicenco vs Andrei Pavlicenco cu privire la modificarea pensiei de întreținere a copilului

minor, permiterea ieșirii din țară a copilului minor, permiterea stabilirii domiciliului copilului minor în România, permiterea perfectării actelor de identitate românesti fară acordul tatălui, vezi https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=52049 și alte cauze similare) cu cea dedusă judecății este aptă să confere părților certitudine juridică și securitate în raporturile juridice sub auspiciile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și speranța legitimă ca în situații asemănătoare atitudinea și tratamentul să fie identică, conduita contrară ar constitui o discriminare inadmisibilă. Cu titlu de principiu, jurisprudența trebuie să fie unitară și constantă, în special la nivelul instanței supreme trebuie evitate deciziile contradictorii și asigurată coerența jurisprudenței (cauza Beian contra României, 2007). Prin urmare, elementele pe care se bazează principiul securității juridice sunt certitudinea și predictibilitatea dreptului. Acestea sunt necesare pentru a menține încrederea legitimă a cetățenilor în activitatea instanțelor. Jurisprudența clară a instanțelor în sensul confirmării pentru alte persoane aflate într-o situație similară cu cea a pârâților a unui drept prevăzut de legislația națională constituie o speranță legitimă (cauza Weissman contra României, 2006). Nu există nici un motiv plauzibil sau împrejurare concludentă care ar determina instanța să se distanțeze de practica judiciară anterioară degajată pe cauze similare care în consecință ar conduce la un reviriment al practicii judiciare și o abordare diferită.

Suplimentar, instanța menționează că potrivit art. 17 al Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 cu privire la drepturile copilului, *copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în orice altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.*

La fel, Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în *art. 9 alin. (3), stipulează că Statele părți vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.*

În acest context, instanța relevă că dreptul tatălui de a comunica și interacționa cu copilul său nu va fi restricționat, acesta având posibilitatea de a-și vedea copilul de ori câte ori acesta va considera necesar. Mai mult, pârâtul nu a demonstrat că reclamanta i-a îngrădit într-un anumit mod întâlnirile lui cu fiul sau comunicările cu acesta.

Art. 98 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, *prevede că cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Instanţa reţine că la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a fost scutită de plata taxei de stat în latura ce ţine de încasarea pensiei pentru întreţinerea copiilor minori, conform art. 85 alin. (1) CPC, potrivit căruia, *de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc: reclamanţii în acţiunile: de încasare a pensiei de întreţinere.*

Conform art. 87 alin.(1) lit. c) CPC, valoarea acțiunii se determină: *din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.*

Astfel instanța de judecată consideră necesar de încasat de la pârâtul Caragia Ion în beneficiul bugetului de stat, taxa de stat în mărime de 1080,00 lei, taxă de stat de a cărei plată a fost scutită reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată în partea ce ţine de încasarea pensiei pentru întreţinere a copilului minor.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Prin prisma acestei norme instanţa reține că reclamanta Caragia Tatiana a suportat cheltuieli de judecată la achitarea taxei de stat în sumă de 200 lei pentru pretenia de încuviințare a perfectării actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor, precum și domicilierea copilului minor peste hotarele R.M, fără acordul tatălui. La caz, ținînd cont că pretențiile reclamantei au fost admise integral, instanța va dispune încasarea din contul lui Caragia Ion în beneficiul reclamantei Caragia Tatiana a cheltuielilor de judecată ce constituie taxa de stat în sumă de 200 lei.

În conformitate cu art. 238-241 CPC,

Instanța de Judecată, în numele Legii

H O T Ă R Ă Ș T E

Se admite acțiunea integral.

Se încasează pensia pentru întreţinere de la **Caragia Ion** în beneficiul copilului **Caragia Daniel,** IDNP *****, născut la *****, prin intermediul mamei **Caragia Tatiana,** în mărime de **3000,00 (trei mii) lei** lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată 10.08.2023, până la atingerea majoratului de către copilul minor.

În partea încasării pensiei de întreţinere, hotărârea se execută imediat.

Se încasează taxa de stat în mărime de **1080,00 (una mie optzeci) lei** în beneficiul **Statului**, din contul lui **Caragia Ion**.

Se încuviințează perfectarea actelor de identitate a buletinului și pașaportului românesc și a altor state a copilului minor **Caragia Daniel,** IDNP *****, născut la *****, fără acordul tatălui **Caragia Ion** a.n. *****, IDNP *****.

Se permite domicilierea copilului minor **Caragia Daniel,** IDNP *****, născut la ***** cu mama **Caragia Tatiana** peste hotarele RM, fără acordul tatălui **Caragia Ion** a.n. *****, IDNP *****.

Se încasează de la **Caragia Ion** în beneficiul lui **Caragia Tatiana** cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de **200,00 (două sute) lei.**

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Lilia Potînga***
Copia Hotărârii corespunde originalului
Judecătorul ***Lilia Potînga***

.